

Mukim Acılar

– Edebîhayat · 23 Ağustos 2023

Hüzne hapsedilen bir karanfilim
Gönül izli toprağadır varsa sözüm
Bitmiyor resimlenen sulu gözüm

Gülden geçsem derd-âşına olurum
İstanbul hemrâh oldu yalnızlığıma
Sende sor ömrü şu devletli sadrım

İzini sürer gözlerim, mukim acıların
Beden de bulduğu, gönül feryadıdır
Yere düşen ilk kan, şair insâfıdır

Ne bilir insan nerededir kalp kırıkları
Güle sorabilen toprağı görür
Var edene sorabilen toprağın altını görür

Bu şiir toprak mahsûlünün zekâtıdır
Zenginler meclisine çağırmasınlar
Bir garip karanfilim, bulutlar bana ağlasınlar. . .